

Szegedi emlékek

JÓT JELENT

Földi Teri színésznőnek Szeged tartogatta az igazi, kiborító sikert. Nem is tud másként, mint szeretettel, jószívvel beszélni erről a városról — színházról, közönségről, utcáiról. A nagy lehetőséget a Szegedi Nemzeti Színház rendezője, Komor István csillogtatta meg előtte 1958-ban. Szerződést ajánlott a fiatal színésznőnek, s egy kitűnő szerepet is ígért hozzá: „Eljátszhatod Bródy Tanítónő-jét!”

— A Szegedi Nemzeti Színház nagyon jó színház hírében állt — emlékszik vissza erre az időre a Víg-színház kitűnő tagja, akit a fővárosi közönség a nagy sikerű Macskajáték-ban és Albee Kényes egyensúly című darabjában tapsol meg esténként. — Talán a legjobb vidéki színháznak számított a szegedi; úgyhogy egészen rövid tuskodás után elfogadtam a meghívást, sőt, nagyon boldogan tettem eleget neki.

Ettől kezdve hat éven át hazája, városa, otthona volt Szeged. Sok jó alakítással tette ismertté és megbecsültté nevét a város színházkedvelő közönsége előtt. Marcel Achard Bolond lány-ában, a Pygmalion Alisa szerepében, a Montmartrei ibolyában, a Koldusoperában ismertük és szerettük meg őt.

— Tele voltam kíváncsisággal a pálya iránt, nagy-nagy lelkesedéssel láttam

munkához. Szinte mindent Szegednek köszönhetek, s annak az ígéretnek, amit Komor Pista be is tartott. A tanítónő országos siker lett, alakításomért megkaptam a Magyar Televízió dívját, s rá egy hónapra a Jászai Mari-díjat. Hogy milyen boldog voltam, azt el sem tudom mondani...

Nagyon jól ment a színház, volt közönsége — mégpedig hálás közönsége. Földi Teri ezt a hálát nemcsak a forró színházi tapsokból érezhette, hanem a boltokban és a piacon is, amerre csak járt.

— Irtó kedvesek voltak az emberek, nevemen neveztek, „Mit tetszik paran-

csolni, művésznő?”, „Láttuk tegnap a színházban a művésznőt!” — mondták, és éreztem, hogy szeretnek. Ez külön örömforrásuk a szegedi színészeknek. Szegeden jó szerepet játszani, azt jelenti, hogy nagyon meleg, közvetlen kapcsolatot teremthetsz a közönséggel. Itt Budapesten, sok a színház, a közönség is megoszlik, tehát távolabb él a színész a közönségétől.

Sokan emlékeznek még bizonyára az Esős vasárnap című, nagy sikerű filmre. Nos, ebben is „szegedi színésznőként” szerepelt még, a lányok tanítónőjét játszotta benne.

Váratlanul eszembe jut a Víg-színház telefonközpontjának szava, aki, mikor Földi Terit kerestem, azt felelte. „Nincs benn a színházban a művésznő. Ki szokott ugyan menni kapálni, de most, ebben a rossz időben, biztos otthon találja.”

Elmondom neki az esetet. Kacag.

— Én falusi, martonvásári lány vagyok — mondja —, így hát még a városi embereknel is jobban vágyok a szabad természetbe. Igen, amikor van egy kis szabad időm, kimegyek a telkünkre, és ott különféle földmunkákat végzek. A fizikai munka „feldob”, felfrissít, regenerál. És olykor persze izomlázat okoz...

Gulay István

Úttörők a határ mentén

Tavaly a Délmagyarország is hírül adta, hogy 1971. május 23-án az ország első úttörőhatárőr-zászlóalja a szegedi járásban alakult meg. Akkor az ásatthalmi, domaszéki, mórahalmi, röskei, gyálaréti, deszki, újszentiváni, tiszaszigeti, mihályteleki, szőregi és kübekházi úttörő határőrszakaszok és -századok szerveződtek zászlóaljja. A zászlóalj Horváth Pálnak, a határőrség hősi halottjának nevét vette fel.

Szabó Vilmos zászlóaljparancsnok-helyettes (a mórahalmi úttörőcsapat vezetője) és Bakacsi Géza, a járási úttörőelnökség tagja, a zászlóalj felügyelője (a röskei általános iskola igazgatója) egybehangzó véleménye, hogy valamennyi alegység teljesíti a célkitűzéseket: az úttörők nagy lelkesedéssel vesznek részt a honvédelmi témájú foglalkozásokon, különösen a kispuska-lövészeteket, a járőrversenyeket, a határőr-látogatásokat kedvelik. Aktív érdeklődéssel vesznek részt azokon a beszélgetéseken is, melyeken a határsértőket felismerhető jegyeket, azok által alkalmazott módszereket ismerhetik meg.

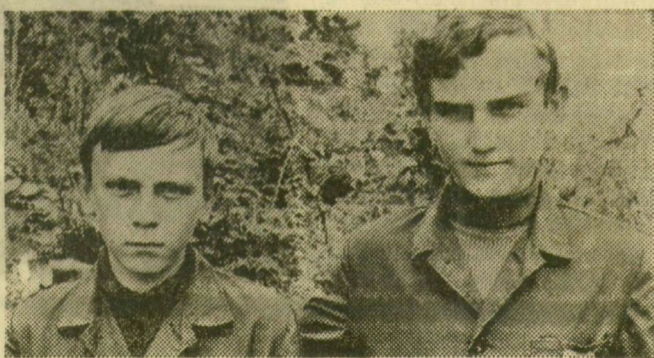
Bakacsi Géza, a röskei úttörőcsapat vezetője több mint egy évtizede, hogy közvetlenül foglalkozik az úttörőkkel. A pedagógusné személyes tapasztalatai szerint a zászlóalj megalakulása óta minőségi változás következett be Röszkén is az úttörőmunka tartalmában és szervezettségében.

Röske közszékből például valóban élő és eleven kapcsolat alakult ki az úttörők és a határőrök között. Berkecz József tizedes, a határőr KISZ-titkára — aki egyébként Csongrád megyéből vonult be a határőrséghez — hetenként tart foglalkozásokat az úttörőhatárőröknek. A gyerekek pedig rendszeres látogatói az őrsnek. Az őrs parancsnoka, Bán János személyesen szokta fogadni őrsén az úttörőket, akiknek bemutatja a fegyvereket, a katonák körletét stb.

A röskei úttörők elhatározták, hogy Horváth Pál hősi halott életéről iskolájukban külön kis kiállítást rendeznek. A gyerekek felbuzdulása, lelkesedése Röszkén sem szalmaláng, hanem tartós és konkrét tettekben nyilvánul meg. Ezt bizonyít-

A röskei úttörőhatárőr-szakasz Bakacsi Gézával, csapattestével

Börcsök Vince és Börcsök László, akik határsértőket elfogásában segítettek

ja az úttörőcsapat történetét dokumentáló album is, amely hű képet ad az úttörők szorgalmas munkájáról, hazaszeretetéről, a honvédelmi nevelésben való becsületese, példamutató helytállásukról. Színes és tartalmas rendezvényeinken természetesen mindig ott vannak a határőrök is.

A röskei úttörők nyitott szemmel járnak a határ mentén. Az idegen, gyanús személyek felderítéséhez ragyogóan alkalmazzák a tanulmukat. Már a korábbi években is több tiltott határátlépési kísérletet az úttörők akadályoztak meg. Legutóbb például a Börcsök testvérek, Vince és Laci fogtak el határsértőt. Nevezetesen: Révai Géza budapesti lakost, aki „könyvtérítés” ürügyén érkezett a községbe.

A két Börcsök fiú éppen a teheneiket hajította a legelőre, amikor a sövényben

szundikáló férfit meglátták. Az úttörők gyanúsának vélték az esetet. Vince szemmel tartotta az ideget, Laci meg elszaladt a határőrségre. Aztán hamarosan kiderült, hogy Révai még azon a napon át akart szökni a határon.

Az úttörőhatárőr-zászlóaljnak éves programja van. Legkiemelkedőbb kollektív megmozdulásuk május 21-én lesz. Akkor majd az ásatthalmi erdőben 450 úttörő, 150 ifjúgárdista a határőrökkel együtt egész napos rendezvénysorozaton vesz majd részt. Egészen bizonyos, hogy a szegedi járási KISZ-bizottság és a határőrség kerületi KISZ-bizottsága, az úttörő-csapattestek, s a határőrök által jól előkészített rendezvény megteremti az alapot a zászlóalj jövő évi munkájához is.

Gazsó Béla

Gondok a takarmány körül

Szerkesztőségünk postájában gyakran találhatók mostanában olyan levelek, amelyekben háztáji állattartók panaszkodnak, hogy nem kapnak elegendő táptakarmányt.

Panaszuk így foglalkoztatja össze röviden: Eddig tápot ettek a disznók, ha át kell térniük a kukoricára, igen nagy veszteséget hozhat.

A takarmányok kereskedelmi forgalmazójához, a Gabonafelvásárló és Feldolgozó Vállalathoz fordultunk felvilágosításért. Azt a választ kaptuk, hogy rendszeresen ellátják a raktárakat, de a rendelkezésükre álló keret közel sem elég az igények kielégítésére. Tény, hogy szállítani se tudnának annyit, ha volna, akkor se, amennyire szükség lenne.

Hirtelen megnövekedett a háztáji gazdaságok állatállományára, ennél fogva idén körülbelül 30 százalékkal több takarmányt adtak el, mint tavaly ilyenkor. Szép számmal van példa arra is — mondotta —, hogy az állattartók a saját termelésű takarmányt eladják a hirtelen magasra ugrott piaci áron, és állami vállalatok ajtaján dörömbölni oles takarmányért. A mostaninál kedvezőbb ellátást későbbre se ígérnek.

Bizonyítványmagyarázással nem akarnánk a vállalat kedvében járni, de ki kell egészítenünk válaszáat. A sertésnevelés mostani rekordját, sajnos nem előzte meg rekordtermés tavaly — éppen a termelőknek-tenyésztőknek főleg az az érdek, hogy a termelésük megmagyarozzuk —, ami pedig nem termett meg tavaly, nem etethetjük idén. Az említett piaci fogás, sajnos, tény, megelőzésére azonban egyelőre nincsen ellenszere. A panaszosok érvelését azonban nem szabad figyelmen kívül hagynunk: a stabil állattenyésztésnek stabil takarmányellátás az alapja.

Mi lehetne a megoldás? Korábbi javaslatunkat ismétljük meg: Amikor valaki szerződést köt az állattartóval, a vállalat, hogy ennyi meg ennyi hízott időben átad, köthessen szerző-

dést a takarmányokat forgalmazó vállalat is, hogy az állatok neveléséhez szükséges etetnivalót biztosan megkapja. Ha a szerződés nem garantálja a tápot, hadd induljon a hízalás rögtön kukoricával. A szerződés feltételei között termelőknél szükség esetén kiköthetne a vállalat, kér-e cseretakarmányt, vagy nem. Meglepetés egyik felet se érhetné így, országosan pontos szám jelezne, egész évben mennyi és milyen takarmányra lesz szükség a kereskedelem csatornáiból.

H. D.

Különleges acéltető

Lengyel mérnökök eredeti, könnyű tetőszerkezetet dolgoztak ki az üzemi csarnokok fedésére. A találmány lényege az, hogy tetőgyánnak rendkívül könnyű, ugyanakkor merev, szabadon felfüggesztett, hártaszerű acéllemezeket alkalmaznak. A merevséget a lemezek megfelelő görbülete biztosítja, anyaguk: horganyzott hullámbádog. A tetőszerkezet 1 négyzetméterre jutó súlya mindössze 20 kiló. A lengyel szerkezetű tetővel szabadon befedhető egy 150 méter hosszú és 120 méter széles üzemi csarnok. (Interpress)

Szamos Rudolf:

Káin szigete

33.

30.

...Félórával a reggeli beszélgetés után Marc a párizsi központon keresztül általános riadót fújt. És hatvan perc múltán Singapoore-tól Hamburgig akcióbá lépett az Interpol. A római repülőtér útlel- és vízumnyilvántartása alapján három évre visszamenően kiválogatták azok neveit, elsősorban ifjú hölgyeket, akik rendszeresen utazgattak a Távol-Kelet és Elő-Ázsia országaiba. Délben már az Interpol török, indiai, iráni, libanoni, singapoore-i, saigoni, kuwaiti, osztrák, nyugatnémet, francia, olasz, holland, svájci és belgiumi rezidensei a már hónapok óta figyelt európai csempészekkel együtt 270 személyt tartóztattak le. A repülőtéri adatok alapján nyolc római lány került rendőrkézre, és a kora délutáni órákban az Interpol központja 96 kábítószer-kereskedő pontos nevét és címét közölte délkelet-ázsiai megbízottjaival. Ezek között azonban nem szerepelt a hongkongi Liang Yoi. Marc nem akarta megzavarni Fleuret küldetését...

Jannot még délelőtt megkapta Marc utasítását, hogy a már régebb óta figyelt és felderített milánói csempészhalózat minden tagját, lehetőleg egyidőben és felhívás nélkül, fogassa el, és szállítsa meg a Bonta-villát. Jannot nyugtázta a kapott parancsot és közölte, hogy Antonio Amporeale-t nem veheti őrizetbe Milánóban, mert az illető délelőtt 9-kor eltávozott a városból. Két rendőrségi autó követi. A Pármából kapott leg-

frissebb jelentés szerint Amporeale a Rómába vezető autópályára kanyarodott.

— Így is jó — mondta Marc, miközben Luigi irodájában a milánói távirat szövegét olvasta.

— Ezúttal nekem lesz igazam — fordult Luigihoz —, helybe jön a fickó.

Luigi azonban gondterhelten töprengett. Szorongása Marcra is ráragadt, aki egyre azt latolgatta, nem siette-e el az akciót. Erdekese, hogy Maria Belloni nem táviratozott Milánóba. Nápólyból miért értesítette volna Amporeale-t, aki korántsem lehet olyan fontos figura, mint Bert. Bertit és a hongkongi Liang Yoi-t azonban a lány a római szállóból értesítette. De akkor ki üzent Amporeale-nak, hogy Belloni kisasszony érkezése idejére Rómába érjen?

A két detektívönök okoskodása helyes volt, csak azt nem tudhatták, hogy a táviratot aznap reggel Palermóból küldték Amporeale-nak. A feladó dr. Bert volt, aki, miután sikertelenül kísérletezett a Hongkongból érkező áru Szicília-ból történő továbbításának megszervezésével, Amporeale révén próbálta saját nyugat-európai hálózatán Hamburgig eljuttatni. Ezért rendelte Amporeale-t Maria érkezésének várható időpontjára a római Európa Hotelhez. Amporeale és Maria ismerték egymást, és Bert feltételezése szerint Mariának a nemzetközi repülőtérrel előbb a szállodába kellett mennie, és csak azután a belforgalmi légitörőbe, ahonnan csak este nyolckor indult Palermóba az utolsó járat.

...Marc magába mélyedve töprengett, és hangosan szűröcsölgött ebéd előtti feketéjét. A római rendőrség központjába perceként érkeztek a jelentések az éter hullámain. Hol Ankara, hol Párizs, hol Teherán, hol Singapoore, München, Hamburg, hol pedig Milánó... Nápólyban még csend volt. Huszonhat nápolyi detektív figyelt Luciano nápolyi kereskedelmi cégének irodáit, telefonjait. A sorrentói rádióhallgató

állomás alkalmazottjainak fele pedig az amatőr hullámhosszakokat és az ultrarövidsávokat ellenőrizte. A teleszkópok csápjai Sorrentóból Capri szigete felé fordultak.

— Luigi — szólalt meg hosszú hallgatás után Marc —, amondó vagyok, ami biztos, az biztos, hogy lehetne az autópályán még Viterbo előtt elkapni ezt az Amporeale-t?

— Mi sem egyszerűbb ennél. Bolsena környékén van egy szakasz, ahol a megengedett legnagyobb sebesség nyolcvan kilométer per óra. Ezt azonban senki sem tartja be. Utasítjuk a kettes számú közlekedési őrsöt, és a fiúk lesben állnak, és egy a százhoz fogadok, hogy a pasas nem tartja be a tábla utasítását. Ezért aztán gyorsrajtás miatt feltartóztatják. Máris közölte-tem a rendszámot és az elfogatási parancsot.

— Köszönöm, old boy — és Marc fájdalmas fintorral hörpintette fel elhűtött maradék kávéját.

31.

Bertit az események kizökkentették megszokott nyugalmából. Az utóbbi napok szorongásaihoz hasonló utóljára tizenegynéhány esztendővel ezelőtt, Szicília-ból történt menekülésekor érzett. Eddig azt hitte, hogy Calò bűvköréből történt kiszabadulása óta önálló és határozott egyéniséggé lett. És most mégis tanácstalan volt. Szíve szerint már tegnap este elhagyta volna Palermót.

A fél éjszakáját a Modrano előtti parányi tere néző ablak mellett állva töltötte. A kihalt csendet leste, s az üvegen át halló minden egyes lépés koppanására összerendezte. „Most jönnek érte”... Hogy kicsodák? Azt nem fogalmazta meg magának? Valakik biztosan jönnek majd. Elsősorban nem is a rendőrségtől félt. A Barberák jönnek... De miért lenne ő az építkezési maffia útjának?... Lehet, hogy senki sem akarja eltenni láb alól?...

(Folytatjuk.)